

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 19.

Syvende Session.

20de Møde.

Mandagen den 7de Januar.

(Fortsat.)

Bevtnier. Jeg beklager, at den ærede Ordfører, som har indbragt dette Lovforslag, har fundet sig foranlediget til at opgive den Deel af det, som meest har tiltalt mig, den Deel nemlig, at de frivillige Bidrag, som indkomme, skulde anvendes til en fri og af den almindelige Fattigforsørgelse uafhængig Understøttelse for de Trængende, som staae paa Grændsen af at komme ind under den tvungne Fattigforsørgelse, og at han tillige har opgivet den Tanke, at det skulde være et Menighedsanliggende, idet det efter Udvalgets Forslag vil blive et kommunalt Anliggende. Den ærede Forslagsstiller har sluttet sig til de to andre Herrer i Udvalget, som ville, at Valgene til det saakaldte „Fattiges Raad“, istedetfor at udgaae fra Menigheden, skulle udgaae fra Communalbestyrelserne, saaledes at disse faae en afgjort Indflydelse paa Valget af Medlemmerne og komme til at udøve en controllerende Myndighed. Jeg troer, at Principet i Udkastet derved er forfejlet, og at Diemedet ligesledes vil blive det. Den Virksomhed, som efter Udkastet skulde tillægges de Fattiges Raad, fordrer ganske særegne Egenheder; den skal udøves med en Varme, en Kjærlighed og en Udholdenhed, som Communens materielle Interesser ikke behøve, og som heller ikke bliver iagttaget eller kan iagttages ved Udøvelsen af den tvungne Fattigforsørgelse. Jeg troer, at naar Valgene til de Fattiges Raad skulle udgaae fra Forstanderskaberne, vil det tilsidt ikke blive andet end ethvert andet kommunalt Om-

bud; jeg troer, at de Fattiges Raad kun vil blive en Underafdeling af Sogneforstanderskabet, og at Raadets Virksomhed kun vil blive en Deel af den almindelige Fattigforsørgelse. Jeg troer, at de Egenheder, som udfordres til at udøve den velgjørende Indflydelse, der er tilsigtet i Udkastets § 4, ikke i Reglen ville kunne ventes hos Sogneforstanderskaberne, og jeg troer heller ikke videre udenfor dem, saameget mere som Halvdelen af Beboerne i en Commune, nemlig den qvindelige Deel, som dog vistnok fortrinnsviis maa ansees fikket til at udøve saadanne Kjærlighedsgjerninger, som her er tilsigtet, er udelukket fra Valget. Desuden vil, saaledes som Udvalget har foreslaaet, de Fattiges Raads Virksomhed blive, som jeg alt har bemærket, en Deel af den almindelige Fattigunderstøttelse, og det vil indstrænke sig til kun at supplere eller rettere sagt forekomme det Bidrag til de Fattige, som allerede nu er indrømmet ved det Forslag til Lov, som foreligger til Behandling i Thinget, og som angaaer Communalbestyrelsernes Bemyndigelse til ved overordentlig Understøttelse at lindre Dyrtidens Tryk paa de Uformuende. Denne Betragtning bestemmer mig til at foretrække Udkastets § 4 for Udvalgets Forslag. Det er vistnok sandt, at Udkastets § 4 lider af den samme Mangel som Udvalgets Forslag, da det ogsaa udelukker den qvindelige Deel af Beboerne fra at vælges. Skulde imidlertid Udkastets § 4 gaae igjennem, vil dog denne Mangel let kunne afhjælpes ved et Ændringsforslag til 3die Behandling, saafremt min Anskuelse maatte finde noget Medhold. I Slutningen af Udkastets § 4 bestemmes det, at af Bestyrelsen af de Fattiges Raad maae altid to Medlemmer være tilstede, naar Kirkeblokken aabnes. Jeg veed ikke, om derved skal forstaaes en Tilladelse